

selv igen, naar han forargedes over det Spørgsmaal, jeg gjorde til det ærede Medlem. Thi Spørgsmaalet var jo i sig selv gjort med god Grund. Vi have nu faaet det besvaret, og det bliver saa det høje Tings Sag at tage under Overvejelse, hvorvidt Svaret er rigtigt eller ikke. Vi komme nu til at granske dygtigt i Finansudvalgets Arkiv for at se, om vi virkelig have forurettet Fyn, hvad jeg meget tvivler paa.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) klagede over, at jeg i mine Udtalelser havde været krigersk. Det forbavser mig noget. Jeg synes ikke, der var det mindste krigerske i, hvad jeg udtalte. Jeg gav kun en tør og nøgtern Fremstilling af, hvorledes denne Sag var taget under behørig Overvejelse allerede, inden der blev givet Afslag paa den, og hvorledes denne Overvejelse havde medført det Resultat, at man i Virkeligheden ikke vilde opnaa noget ved at faa et saadant Institut oprettet, fordi de paa-gældende Undersøgelser hidtil ere fore-gaaede og fremtidig ville kunne foregaa paa en for Øjemedets Opnaaelse fuldt betryggende Maade her i København. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem har opfattet mine Udtalelser krigerske. Jeg kan kun forstaa dette saaledes, at det er meget let at komme i Krig med det ærede Medlem, hvilket jeg meget nødig vil, og jeg vilde meget beklage, hvis det skulde komme dertil.

Berntsen: Den højtærede Minister udtalte, at han haabede at finde Støtte hos mig, naar en Gang Køge skulde have de $\frac{9}{10}$ af det, som han mener, Byen har til gode. I den Henseende vil jeg sige, at det jo noget vil afhænge af, hvorledes den højtærede Minister stiller sig over for dette beskedne Ønske fra Fyn. Der skal noget for noget, hvis Venskab skal holdes. Hvis den højtærede Justitsminister vil være velvillig og imødekomme Fyn med Hensyn til dette beskedne Ønske, saa skal jeg love ham, at jeg saa vidt muligt ved Bevillinger til Køge vil yde Ministeren min Tilslutning, for saa vidt det ikke kommer i Strid med det almindelige Princip, som Ministeren og jeg ere ganske enige om, at man skal spare i Tide.

Martin Madsen: Det var maaske et forkert Udtryk, naar jeg brugte Udtrykket „krigersk“ om den højtærede Justitsministers Udtalelse. Jeg burde have kaldt den komplet afvisende, for det var den, og den ærede Minister har ganske Ret, naar

han sagde, at den var i høj Grad tør og nøgtern, navnlig tør. Naar den højtærede Minister over for mig gjorde den Bemærkning, at han nødig vilde i Krig med mig, skal jeg kun sige, at Følelserne i saa Henseende ere komplet gensidige. Ogsaa jeg vil uhyre gerne staa mig godt med den højtærede Minister, men jeg er ikke i Stand til ved denne Lejlighed at indrømme, at det er mig, der har vist mig mest saarbar, om jeg end ellers nok vil indrømme, at jeg er let at komme i Krig med.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg kan om det foreliggende Andragende oplyse, at det hører til dem, vi særlig indgaaende have behandlet i Finansudvalget og have haft Konference med den paagældende Minister om. Naar de ærede Medlemmer for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) og Odense Amts 2den Valgkreds (Madsen) synes, at den højtærede Ministers Afslag og Tale var saa krigersk og afvisende, saa er Smag og Behag jo noget forskellig, for det forekommer mig, at den højtærede Minister i de faa Ord, han fremkom med, da han havde Ordet første Gang, fremkom med to rigtig gode og naturlige Bemærkninger. Den første var den, at det Formaal, her ønskedes naaet, kan fuldt ud naas under de Forhold, vi have, ved at Undersøgelsen foretages i København, og den anden var — hvad vi kende saa inderlig godt —, at dette Ting ikke bør gøre det, fordi det vil drage store Konsekvenser efter sig. Det vilde ikke blot blive Aarhus, men ogsaa mange andre Byer i Landet, der vilde komme og forlange saadanne Institutter, naar vi først begynde med dem. Det var det, den højtærede Minister sagde, og det forekommer mig, at det var hverken storsnudet eller krigersk . . .

Formanden: Den ærede Ordfører citerede et Ord, som jeg ikke mindes har været brugt.

Ordføreren (Jens Busk): Nej, det var mit eget Ord, men jeg forstod jo nok Meningen; de ærede Medlemmer klagede over, at den højtærede Minister har afvist dem, saa at de følte sig brøstholdne, og derfor benyttede jeg det Udtryk, som jeg er vis paa paa en Prik træffer det, de Herrer mene. Men jeg kan ikke indse andet, end at den højtærede Minister i begge Tilfælde har svaret baade høfligt og med gode Grunde. Naar Ministeren har anført disse to Grunde, saa forekommer det mig, at de